

kinetik

**Her beden
bir anlatıdır /
Every body
is a narrative**

EKİM / OCTOBER 2025 ISSN: 3108-4044

ISSUE No 02

**MAD DANCE THEATRE
BEŞİNCİ SANAT SEZONUNDA!
/ EMBARKING ON ITS FIFTH ART SEASON!**

**IVÁN GAITÁN
RÖPORTAJ / INTERVIEW**

**RED MERAKI
YENİ PROJELER / NEW
PROJECTS**

**HAFIZASIZ BİR SANATIN
RISKİ / THE RISK OF ART
WITHOUT MEMORY**

kinetik

Dansı, bedeni ve hareketi sorgulamak için bir alan; yalnızca bireyin bedenselliğini değil, aynı zamanda onunla iç içe geçmiş toplumsal yapıyı da sorgulayan bir alan.

A space to question dance, the body, and movement—not only the corporeality of an individual but also the social construction that weaves through it.

Kinetik dergisi

Yayımcı: Ivan David Gaitan Paredes

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ivan David Gaitan Paredes

E-posta: kinetikdergisi@gmail.com

ISSN: 3108-4044

Yayılma: Dijital medya

Yayın Tarihi: Kasım2025

DANS DERGİSİ | DANCE MAGAZINE | Issue No. 02

İçindekiler / Table of Contents

MAD DANCE THEATRE
Beşinci Sanat Sezonunda!

06

MAD DANCE THEATRE
Embarking on Its Fifth Art Season!

IVÁN GAITÁN
Dansın Kùltürler Arasında bir Diyalog

08

IVÁN GAITÁN
A Dialogue Between Cultures

RED MERAKI
Her Harekette Bir İz

12

RED MERAKI
A Mark in Every Movement

HAFIZASIZ BIR SANATIN RISKİ
Dansta Yaratımı Yeniden İnşa Etmek

16

THE RISK OF ART WITHOUT MEMORY
Reconstructing Creation in Dance

**ÇAĞDAŞ DANSIN YENİ
PERSPEKTİFLERİ**
Gelenek ve Deney Arasında

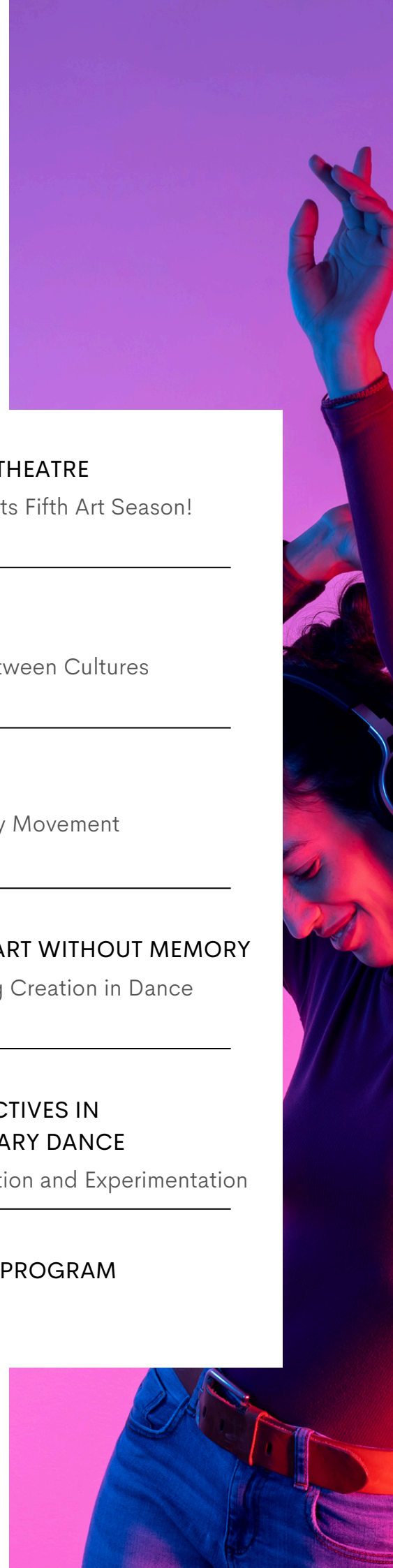
20

**NEW PERSPECTIVES IN
CONTEMPORARY DANCE**
Between Tradition and Experimentation

KAÇIRILMAYACAK PROGRAM
ÂLÂ by MAD

24

UNMISSABLE PROGRAM
ÂLÂ by MAD

GENEL EDİTÖR /
GENERAL EDITOR

IVÁN DAVID GAITÁN PAREDES

EDİTORYAL KOORDİNASYON /
EDITORIAL COORDINATION

ELİF AKIN

GRAFIK/WEB TASARIMI /
GRAPHIC/WEB DESIGN

SAFYİE ÖZTÜRK

SOSYAL MEDYA VE
İLETİŞİM YÖNETİMİ /
SOCIAL MEDIA AND
COMMUNICATION MANAGEMENT

YULIANA BAQUERO BUITRAGO

KATKIDA BULUNAN YAZARLAR /
CONTRIBUTING WRITERS

**EFE ÇOLAK
UMA CRUZ
NINA KOWALSKI**

CORRESPONDENCE

Bir okuyucu olarak, sanatı, düşünceyi ve bilgiyi bu kadar özenle paylaşan Kinetik'e minnettirim. Bu sayı, yeni bakış açılarını keşfetmeye ve ilham verici seslerle bağlantı kurmaya davet ediyor. Her sayfada tutku, özen ve bağlılık hissediliyor. Editör ekibine ve yazarlara, Kinetik'i okuyarak zenginleşebileceğimiz ve kültürel diyaloga katılmamızı motive eden özgür ve duyarlı bir alan yarattıkları için teşekkürler.

As a reader, I am grateful to Kinetik for sharing art, thought, and knowledge with such dedication. This issue invites new perspectives and connects with inspiring voices. Passion, care, and commitment are evident on every page. Thanks to the editorial team and authors for creating a space of freedom and sensitivity where reading Kinetik enriches and motivates continued exploration and participation in the cultural dialogue.

ARLETTE ARCEO MARTÍNEZ,
ANKARA

Günlük rutinin kaosu içinde, yaratıcı bir nefes bulmak, günümüzde sadece ayrıcalıklı olanların sahip olabileceği bir lükstür. Kinetik'i okumak ve sanatın hayatın diğer alanlarında da var olduğunu görmek son derece rahatlatıcı. Aynı zamanda, derginin sanata tutkuyla bağlı biri tarafından yönetildiğini görmek, bunun gerçek olduğuna dair güven ve eminlik veriyor. Bu harika dergi için tebrikler!!

Amid the chaos of daily routines, finding a creative breather is a luxury that only the privileged can currently enjoy. Reading Kinetik and realizing how art is present in other areas of life is incredibly comforting. At the same time, seeing that the magazine is led by someone passionate about art gives the assurance and confidence that it is genuine. Congratulations on this great magazine!!

ANDREA MONTÚFAR,
ANKARA

Kintika'yı her sayısında bu evrenin yaratıcılığını ve sanatını yansıtırken gösterdiği özen ve tutku için tebrik etmek istiyorum. Dergi yalnızca koreografiler ve projeler sunmakla kalmıyor, aynı zamanda okuyucuları ilham veren sanatçılar, okullar ve hareketlerle de buluşturuyor. Her sayfa duyarlılık ve özveri aktarıyor, Kintika'yı dansı yeni bakış açılarıyla keşfetmeye devam etmeyi teşvik eden zenginleştirici bir alan haline getiriyor.

I want to congratulate Kintika for the care and passion with which each issue reflects the creativity and art of this universe. The magazine not only presents choreographies and projects, but also connects readers with artists, schools, and movements that inspire. Every page conveys sensitivity and dedication, making Kintika a space that enriches and motivates readers to continue exploring dance from new perspectives.

MARÍA ELISA MORENO,
ANKARA

MAD Dance Theatre

Beşinci Sanat Sezonunda!

Embarking on Its Fifth Art Season!

Efe Çolak

06 Ekim 2025 / October 06, 2025

2021 yılında kurulan MAD Dans Tiyatrosu, beşinci sanat sezonunu başlatmaya hazırlanıyor. İlk kez Şubat 2021'de Ankaralı izleyicilerle buluşan topluluk, o günden bu yana çağdaş dans alanında özgün yapımlarıyla büyük beğeni topladı. Bugüne kadar repertuarına yedi farklı eser ekleyen topluluk, bu sezon da izleyicilerini güçlü yeni eserlerle karşılamaya hazır.

Founded in 2021, MAD Dance Theatre is preparing to launch its fifth artistic season. The company, which made its debut before Ankara audiences in February 2021, has since garnered significant acclaim for its original productions in the field of contemporary dance. Having developed a repertoire of seven distinct works to date, the company is poised to present a season filled with powerful new creations.

MAD:

Movement • Art • Design

Hareket • Sanat • Tasarım

Yaklaşan sezonda, beğeni toplayan "ALA" ve "Tutulma" eserlerinin yeniden sahnelenmesinin yanı sıra, detayları yakında açıklanacak olan merakla beklenen sekizinci repertuar eserinin hazırlıkları da tüm hızıyla devam ediyor. MAD, her yapıyla izleyicisini derin bir estetik deneyime davet ederek çağdaş dansın sınırlarını sürekli genişletiyor.

The upcoming season will feature renewed performances of the acclaimed works "ALA" and "Tutulma," alongside the highly anticipated eighth repertoire piece, details of which will be announced soon. With each production, MAD invites its audience to a profound aesthetic experience, consistently pushing the boundaries of contemporary dance.

FOTOĞRAF: GİZEM DEMİR
PHOTOGRAPHY BY GİZEM DEMİR

MAD, yalnızca kendi repertuarını geliştirmekle kalmıyor; aynı zamanda Ankara'daki genç dansçılar, öğrenciler ve mezunlar için de hayati bir buluşma noktası görevi görüyor. Kapılarını daima açık tutarak dans yolculuğuna yeni başlayanlara, kariyerlerini ilerleten profesyonellere ve deneyimlerini paylaşmak isteyen sanatçılara kapsamlı bir platform sunuyor. Bu yaklaşım, hem yaratım hem de iş birliği için kolektif bir zemin oluşturarak şehrin Çağdaş Sanat ekosistemine kalıcı ve önemli bir katkı sağlıyor.

Ankara'da kolektif bir dans tiyatrosu kurma vizyonu ile yola çıkan topluluk, sahne eserlerinin yanı sıra sanat eğitiminin dönüştürücü gücüne olan derin inancıyla da öne çıkıyor. Bu felsefe, MAD Sanat Akademisi'nin 2024 yılının Mayıs ayında kapılarını öğrencilere açmasına öncülük etti. Ankara'nın sakin ve doğayla iç içe bir bölgesinde yer alan Akademi, kısa sürede hem dans hem de enstrüman dersleriyle sanatseverler için merkezi bir buluşma noktası haline geldi. Şu anda ikinci akademik dönemi için hazırlıklarını sürdürüyor.

Yerel sahnelerden uluslararası platformlara uzanan bir yolculuğa sahip olan MAD, hem ulusal hem de küresel projelere katılarak Ankara'yı farklı kültürlerle buluşturuyor. Bu etkileşimler sayesinde topluluk, sadece Türkiye'de değil, dünyanın çeşitli şehirlerinde de izleyicilerle bağ kurarak çağdaş dansın evrensel dilini kendi benzersiz sanatsal yorumuyla birleştiriyor.

Yalnızca beş yıl gibi kısa bir sürede hem performans hem de eğitim alanında kayda değer ilerlemeler kaydeden MAD, yolculuğuna yeni projeler ve sanatçılarla devam ediyor. Ankara'da sanatın kolektif ruhunu yaşatmaya kararlı olan topluluk, izleyicilere sadece bir gösteri değil, aynı zamanda dönüştürücü bir deneyim sunmayı sürdürüyor.

Beyond its stage productions, MAD serves as a vital hub for emerging and established dancers in Ankara, including students and recent graduates. By maintaining an open-door policy, the company provides a comprehensive platform for individuals beginning their dance journey, professionals advancing their careers, and artists seeking to share their expertise. This approach fosters a collective environment for both creation and collaboration, making a substantial and lasting contribution to the city's Contemporary Arts ecosystem.

The company's mission, born from a vision to establish a collective dance theatre in Ankara, is distinguished not only by its stage works but also by a deep-seated belief in the transformative power of arts education. This philosophy led to the establishment of the MAD Art Academy, which opened its doors in May 2024. Situated in a tranquil, nature-rich area of Ankara, the Academy quickly became a central point for art enthusiasts, offering classes in both dance and music. It is currently preparing for its second academic session.

With a journey that spans from local stages to international platforms, MAD participates in both national and global projects, thereby bridging different cultures within Ankara. Through this engagement, the company connects with audiences worldwide, translating the universal language of contemporary dance through its unique artistic voice.

In just five years, MAD has made remarkable progress in both performance and education. The company continues its journey with new projects and artists, remaining committed to nurturing the collective spirit of art in Ankara and offering audiences not merely a performance, but a transformative experience.

**Bu yeni sezonu
kaçırmayın, MAD'i
Ankara sahnesinde
mutlaka izleyin.**

**Stay tuned for this
new season, don't
miss MAD on the
Ankara stage.**

FOTOGRAF: MILENA AMAY
PHOTOGRAPHY BY MILENA AMAYA

Röportaj / Interview

Iván Gaitán

Dansın kültürler arasında bir diyalog

A dialogue between cultures

Iván Gaitán ile Röportaj /
Interview with Iván Gaitán
15 Eylül 2025 / September 15, 2025

FOTOĞRAF: YULIANA BAQUERO BUTRAGO
PHOTOGRAPHY BY YULIANA BAQUERO BUTRAGO

Dansın kültürler arasında köprüler kurup toplulukları dönüştürebileceğini keşfederek Türkiye'ye yeni buluşma alanları açmak için gelen dansçı ve kültür yöneticisi Iván Gaitán'ın hikayesi.

The story of Iván Gaitán, a dancer and cultural manager who came to Turkey to create new meeting spaces, exploring how dance can build bridges between cultures and transform communities.

“İSTANBUL’DA SANATSAL TEKLİFLERİN YOĞUN BİR ŞEKİLDE TOPLANDIĞINI GÖZLEMLEDİM”

Türkiye’ye taşınmanızdaki motivasyon neydi ve buradaki kültürel ve dans ortamı hakkında ilk izleniminiz ne oldu?

Dansın ötesinde, ben aynı zamanda bir kamu yöneticisiyim. Türkiye’ye Hacettepe Üniversitesi’nde kamu yönetimi yüksek lisansımı yapmak için burs programı aracılığıyla geldim.

Özellikle Ankara’ya geldiğimde, devlet yapısı içinde sahne sanatlarına yönelik daha yapılandırılmış bir yaklaşım olduğunu görmek çok ilginçti. Farklı şehirlerdeki opera balelerini görmek teşvik ediciydi; bu, dans profesyonellerinin daha güvenli bir ortamda çalışmasına imkan veren sağlam bir yapıyı gösteriyor. Kolombiya’da böyle bir durum gözlemlenemiyor. Ancak alternatif alanlar ve özel girişimler, en azından benim Ankara’da gördüğüm kadarıyla, Türkiye’de Kolombiya’daki kadar güçlü değil. İstanbul’da ise sanatsal tekliflerin yoğun bir şekilde toplandığını gözlemledim.

Iván, bize dans kariyerinizden ve kültürel yönetime nasıl dahil olduğunuzdan biraz bahsedebilir misiniz?

Çok genç yaşlardan itibaren lise eğitimimi tamamlarken çeşitli özel okullarda dans kariyerime başladım. Daha sonra kamu yönetimi okumaya başladım ve aynı zamanda Bogotá Yüksek Sanat Akademisi’nde, Francisco José de Caldas Bölgesel Üniversitesi Sanat Fakültesi bünyesinde çağdaş dans ağırlıklı Sahne Sanatları müfredatına kaydoldum. Orada sadece eğitim almakla kalmayıp, farklı mekanlar, okullar ve şirketlerle tanışma fırsatı da buldum ve sonrasında bu yerlerde çalışma şansım oldu.

Mezun olduktan sonra Julio Mario Santo Domingo, Jorge Eliecer Gaitán gibi tiyatrolarda ve Kolombiya Kültür Bakanlığı destekli çeşitli projelerde çalıştım. 2013 yılında dans eğitimimi tamamladıktan sonra 2015 yılına kadar farklı tiyatrolarda aktif olarak çalıştım ve o yıl Kolombiya’dan ayrılmaya karar verdim. Diğer ülkeleri keşfederek fırsatlar aradım ve yıl sonunda Türkiye’ye geldim.

What motivated you to move to Turkey, and what was your first impression of the cultural and dance scene here?

Beyond dance, I am also a public administrator. I came to Turkey through a scholarship program to pursue a master’s degree in public administration at Hacettepe University.

Arriving in Ankara was very interesting because there is a more structured approach by organizations for performing arts within the state system. It is encouraging to see opera ballets in different cities, which shows a consolidated structure allowing dance professionals to work in a more secure environment, something that has not been seen in Colombia. However, alternative spaces and private initiatives are not as strong in Turkey as in Colombia, at least from what I have observed in Ankara. There is a high concentration of artistic offerings in Istanbul.

Iván, can you tell us a bit about your journey in dance and how you became involved in cultural management?

From a very young age, I started my dance journey in several private schools while finishing high school. After that, I began studying public administration, and at the same time, I enrolled in the Performing Arts curriculum with an emphasis on contemporary dance at the Higher Academy of Arts of Bogotá, within the Faculty of Arts of the Francisco José de Caldas District University. There, I had the opportunity not only to train but also to get to know different spaces, schools, and companies, where I later had the chance to work-

After graduating, I worked with theaters such as Julio Mario Santo Domingo, Jorge Eliecer Gaitán, among other projects supported by the Colombian Ministry of Culture. After completing my dance studies in 2013, I continued actively working in various theaters until 2015, when I decided to leave Colombia. I traveled to other countries seeking new opportunities until the end of that year, when I arrived in Turkey.

“THERE IS A HIGH CONCENTRATION OF ARTISTIC OFFERINGS IN ISTANBUL”

Yeni bir ülkede dansçı ve kültürel yönetici olarak çalışmanın en büyük zorlukları neler oldu?

Şüphesiz, zorluklar dil, ilişkiler ve bir ülkede çalışma biçimleriyle ilgilidir; bunlar alışık olduğunuzdan farklıdır. Bunları sadece zorluk olarak değil, bana yeni şeyler öğreten yeni deneyimler olarak görüyorum. Bu sektörde esneklik çok önemlidir; her ortama uyum sağlayabilmek ve özellikle karşılaştığınız ilişki ve çalışma dinamiklerini okuyabilmeyi öğrenmek gerekir.

Türkiye’de, özellikle Ankara’da dans alanında geniş bir talep olmadığından, bir dansçı olarak durum karmaşık oldu. Burada Latin dans piyasası güçlü, ancak ben fazla içine girmek istemedim. Bana kapılarını açan ve antrenmanımı sürdürmeme olanak sağlayan Galip Emre Dans Topluluğu’na minnettarım. Festivaller ve bazı üniversite alanları da aktif kalmam için fırsatlar sundu, ancak çağdaş dans performansını düzenli olarak sürdüremedim. Öte yandan, alan eksikliği Ankara’da kendi dans alanlarımı yaratmam için fırsat verdi.

FOTOĞRAF: LEONARDO GARZÓN
PHOTOGRAPHY BY LEONARDO GARZÓN

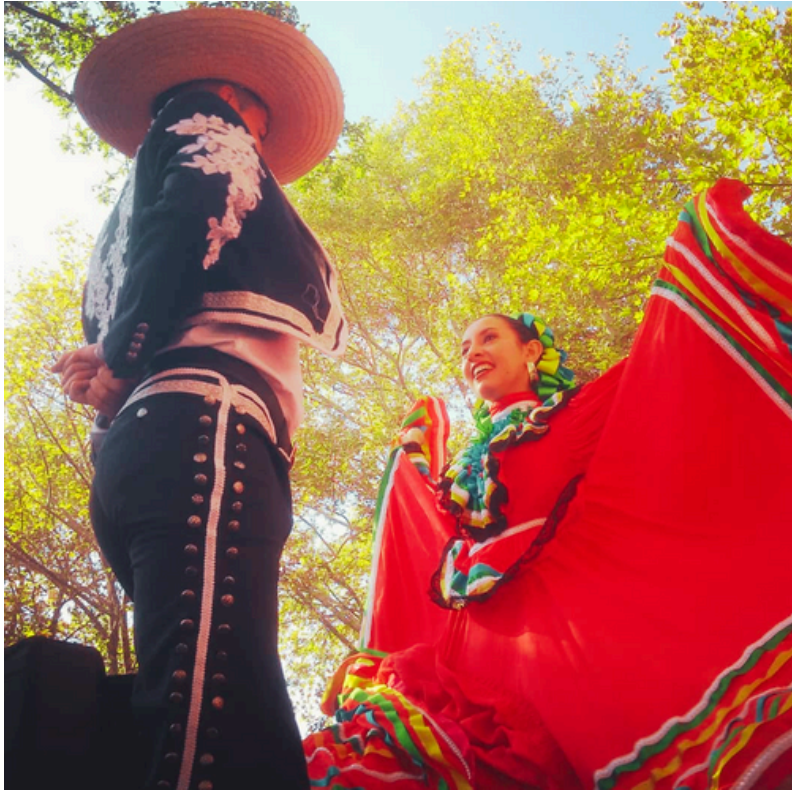
What have been the biggest challenges of working as a dancer and cultural manager in a new country?

Undoubtedly, the challenges are linked to language, the ways of relating and working in a new country, which are different from what you are used to. I see these not just as challenges but as new experiences teaching me new things. Versatility is crucial in this sector, being able to adapt to any environment, and especially learning to read the dynamics of relationships and work.

In Turkey, as a dancer, it has been complex because in Ankara, there is not a broad demand for dance spaces or academic projects. The Latin dance market is strong here, but I have not wanted to focus on it much. I am grateful to Galip Emre’s dance company, which welcomed me and allowed me to maintain my training. Festivals and some university spaces provided opportunities to stay active, but I have not been able to maintain professional contemporary dance performance regularly. However, the lack of spaces has given me the opportunity to create my own dance spaces in Ankara.

**“TÜRKİYE’DEKİ
SANATSAL
ÜRETIME BİR
ŞEKİLDE
KATKIDA
BULUNABİLMEYİ
DILIYORUM”**

FOTOĞRAF: LEONARDO GARZÓN
PHOTOGRAPHY BY LEONARDO GARZÓN

**“I WISH TO BE
ABLE TO
CONTRIBUTE IN
SOME WAY TO
THE ARTISTIC
PRODUCTION
IN TURKEY”**

Türkiye’de dansı ve yerel kültürü geliştirmek için hangi projeleri veya girişimleri hayata geçirmeyi planlıyorsunuz?

Dans için bir alan açma fırsatını görerek, sadece bir okul olarak değil, Ankara’daki izleyici ve organizasyonlar ile elçilikler için yeni bir Latin Amerika ürünü sunmak amacıyla Emir Birant’ın desteğiyle LADOK (Latin Amerika Dostluk ve Kültür Derneği) adında bir Latin Amerika merkezi açtık.

Ankara’da Latin Amerika kültürünün görünürlüğünü artıran projeler yürüttük, farklı festivallere katıldık, Latin Amerika elçilikleriyle çalıştık, çeşitli Latin dans eserlerini sahneledik ve DELE sınavlarını yapmak için Instituto Cervantes tarafından sertifikalandırıldık.

Şu anda LADOK aktif değil. Şimdi LAKASA (Laboratuvar Akademisi Kültür Sanat Atölyesi) üzerinde çalışıyoruz; burada Kinética dergisi ve Spin&Stream gibi projeler yer alıyor.

Yakın zamanda Afro-Latin ritimleri için bir eğitim alanı açmayı planlıyoruz; hem fiziksel eğitim hem de çağdaş dans bağlamında Latin temalı eserler ve repertuarların üretimi için bir alan olacak.

Buradaki izleyiciye ve sanat topluluğuna ne katmayı umuyorsunuz?

Türk izleyicisine ve sanat topluluğuna, ülkede dansın merkezileşmesini önleyecek yeni alanlar ve girişimler yaratma arzusu getirmeyi umuyorum; böylece sanatsal üretim yalnızca İstanbul’da yoğunlaşmayacak, diğer şehirlerde de yeni alanlar ve dinamik dans biçimleri açılabilir.

Geleceğe baktığınızda, Türkiye’deki çalışmanızın nasıl evrilmesini istiyorsunuz ve burada kişisel ve profesyonel hedefleriniz neler?

Geleceğe yönelik olarak, ev projesi ve girişimlerinin uzak noktalara ulaşmasını, şehirde ve ülkede önemli bir etkiye sahip alanlar haline gelmesini umuyorum. Eğitim ve yaratım için alanlar olmanın ötesinde, farklı izleyicilerin ve kişilerin dans ve kültürle farklı bir deneyim yaşamasına imkan tanıyan mekanlar olmalarını istiyorum.

What kind of projects or initiatives have you been looking to develop in Turkey to promote dance and local culture?

Seeing the opportunity to create a space for dance, not just as a school but to propose a new Latin American product for both the Ankara audience and organizations and embassies, we, with the support of Emir Birant, opened a Latin American center called LADOK (Latin Amerika Dostluk ve Kültür Derneği).

We carried out projects to promote Latin American culture in Ankara, participated in different festivals, worked with Latin American embassies, staged various Latin American dance pieces, and were certified by Instituto Cervantes to conduct DELE exams.

Currently, LADOK is no longer active. We are now working on LAKASA (Laboratuvar Akademisi Kültür Sanat Atölyesi), a cultural and artistic laboratory hosting projects like the magazine Kinética and Spin&Stream.

We also plan to open a training space for Afro-Latin rhythms, both for physical training and production of pieces and repertoires with Latin American themes within a contemporary dance context.

What do you hope to bring to the Turkish audience and artistic community during your time here?

I hope to bring to the Turkish audience and artistic community a drive to create new spaces and initiatives that allow for the decentralization of dance in the country, so that artistic production is not concentrated only in Istanbul, but that new spaces and dynamic forms of dance can open in other cities.

Looking ahead, how would you like your work in Turkey to evolve, and what personal and professional goals do you have here?

For the future, I hope that the project of the house and its initiatives reach distant points, becoming spaces with a significant impact in the city and the country. Beyond being places for training and creation, they should allow different audiences and people to have access and a unique experience with dance and culture.

Red Meraki: Her Harekette Bir İz

Red Meraki: A Mark in Every Movement

Kültür yönetimi alanındaki dinamik manzarada, sektörün yapısal eksikliklerini ele alan girişimlerin ortaya çıkışı büyük ilgi görmektedir. Kolombiya'da tasarlanan bir platform olan Red Meraki, vizyonu ve metodolojisi detaylı bir analizi hak eden önemli bir vaka çalışması olarak öne çıkıyor. Bu röportajda, direktörü Uma Cruz ile bu projeyi destekleyen felsefi ilkeleri ve operasyonel stratejileri inceliyoruz.

In the dynamic landscape of cultural management, the emergence of initiatives that address the sector's structural deficiencies is of great interest. Red Meraki, a platform conceived in Colombia, emerges as a significant case study whose vision and methodology deserve detailed analysis. In this interview with its director, Uma Cruz, we explore the philosophical principles and operational strategies that underpin this project.

Safyie Öztürk & Uma Cruz
28 Eylül 2025 / September 28, 2025

Köken ve Kavramsal Temeller

Red Meraki'nin kökeni, Kolombiya'da çağdaş dans alanında bir memnuniyetsizlik ve parçalanma dönemi olan 2000'li yıllara dayanmaktadır. Uma Cruz, sanatçıların mesleki gelişimini sınırlayan eğitim, yayım ve tanıtım bağlamlarının eksikliğini tespit ediyor. Yaratıcılar ve yöneticiler arasındaki kopukluk ve sanat topluluğu içinde mevcut olan beceri ve kaynaklar hakkındaki bilgi eksikliği, bağlantıyı ve iş birliğini kolaylaştıran bir projenin tasarlanmasına sebep olmuştur.

Bu fikrin sağlamlaştırılması, COVID-19 pandemisi tarafından hızlandırıldı. Sanal platformların ve uzaktan çalışmanın ortaya çıkışı, Cruz'un projelerin eklemlenmesi ve kültür aktörleri arasındaki etkileşim için küresel bir dijital alan yaratma teklifini geçerli kıldı. Bu süreç, kültür yönetiminin sosyal ve teknolojik koşullara uyum sağlayabilirliğinin altını çizmektedir.

Red Meraki'nin felsefesi, bir göreve yatırılan tutku, adanmışlık ve ruhu ifade eden Yunanca meraki kavramına dayanmaktadır. "Her harekette bir iz" ilkesi, koreografik eylemi aşarak kültür yönetiminin karmaşık yapısını kucaklamaktadır. Cruz bu çalışmayı, finansman aramaktan bir etkinliğin lojistiğine kadar her adımın somut bir dönüşüm izi bıraktığı bir "büyük bağlantılar haritası" olarak tanımlıyor.

"KOLOMBIYA'DA ÇAĞDAŞ DANS ALANINDA BİR MEMNUNİYETSİZLİK"

Genesis and Conceptual Foundations

The origin of Red Meraki dates back to the 2000s, a period of dissatisfaction and fragmentation in the field of contemporary dance in Colombia. Uma Cruz identifies a lack of training, dissemination, and promotion contexts that limited the professional development of artists. The disconnect between creators and managers, as well as the lack of knowledge about the skills and resources available within the artistic community, motivated the conception of a project to facilitate connection and collaboration.

The consolidation of this idea was catalyzed by the COVID-19 pandemic. The emergence of virtual platforms and remote work validated Cruz's proposal to create a global digital space for the articulation of projects and interaction among cultural agents. This process underscores the adaptability of cultural management to social and technological circumstances.

The philosophy of Red Meraki is based on the Greek concept of meraki, which denotes the passion, dedication, and soul invested in a task. The guiding principle of "a mark in every movement" transcends the choreographic act to encompass the complex framework of cultural management. Cruz defines this work as a "great cartography of connections," where every step, from seeking funding to the logistics of an event, leaves a tangible trail of transformation.

"DISSATISFACTION IN THE FIELD OF CONTEMPORARY DANCE IN COLOMBIA"

Zorluklar ve Stratejik Perspektifler

Red Meraki, sanatsal çalışmanın değeri hakkındaki geleneksel anlatılara meydan okuma öncülüğünde faaliyet göstermektedir. Cruz, sanatçıların ekonomik ve sosyal hiyerarşide alt düzey bir zümre olarak algılanmasını aşılması gereken ana engel olarak tanımlıyor. Onun stratejik yaklaşımı, hibeleri veya kurumsal desteği pasif bir şekilde beklemeye değil, proaktifliğe ve kendine yeterliliğe dayanmaktadır. "Duvarı kırmak" ve "pencereyi inşa etmek" metaforu, eksikliklere odaklanmak yerine mevcut kaynaklarla bağlamlar yaratma ve çözümler üretme ihtiyacını göstermektedir.

Challenges and Strategic Perspectives

Red Meraki operates under the premise of challenging traditional narratives about the value of artistic work. Cruz identifies the perception of artists as an inferior guild in the economic and social hierarchy as the main obstacle to overcome. Her strategic approach is not based on the passive waiting for grants or institutional support but on proactivity and self-sufficiency. The metaphor of "breaking the wall" and "building the window" illustrates the need to create contexts and generate solutions with available resources instead of focusing on deficiencies.

CANYA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

Bu anlamda, ağ, sanat topluluğu içinde felsefi bir yeniden yönelimi teşvik etmektedir. Proje, bireysel egoyu aşmayı ve iş birliğine dayalı, disiplinler arası bir yaklaşımı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Diğer alanlardan profesyonellerin (mimarlar, avukatlar ve YouTuber'lar gibi) dâhil edilmesi, sınırları yıkmak ve sanatsal diyalogları zenginleştirmek için gerekli görülmektedir. Bu genişletilmiş bakış açısı, kültür yönetiminde inovasyonun çeşitli sektörlerle sinerji kurma yeteneğinde yattığını öne sürmektedir.

Cruz, boş zamanın bir zaman kaybı olarak değil, genellikle sanatla iç içe olan tutkuları geliştirmeye yönelik bir yatırım olarak yeniden değerlendirilmesi gerektiğini savunuyor. Bu sosyolojik yaklaşım, sanatın diğer zümrelerle diyalog kurabildiği ve halk için anlamlı deneyimler yaratabildiği gastronomi bölgeleri veya ticaret fuarları gibi geleneksel olmayan mekânlarda eylem fırsatlarının belirlenmesini mümkün kılmaktadır.

In this sense, the network promotes a philosophical reorientation within the artistic community. The project seeks to overcome individual ego and foster a collaborative and interdisciplinary approach. The inclusion of professionals from other fields—such as architects, lawyers, and YouTubers—is considered essential to breaking down barriers and enriching artistic dialogues. This broader perspective suggests that innovation in cultural management lies in the ability to establish synergies with diverse sectors.

Cruz maintains that leisure should be re-evaluated, not as a waste of time but as an investment in cultivating passions that are often intrinsically linked to art. This sociological approach makes it possible to identify opportunities for action in unconventional spaces, such as gastronomic districts or trade fairs, where art can dialogue with other guilds and create meaningful experiences for the public.

Sanatsal ve Kültürel Bağlam İçin Çıkarımlar

Red Meraki, özellikle çocuk nüfus üzerinde ve bağımsız sanatçıların eğitiminde Kolombiya'da biçimlendirici bir etki yaratmış olsa da, stratejik önerisi ulusal sınırları aşan bir öneme sahiptir. Cruz'un açıklık, proaktiflik ve disiplinler arası iş birliğine odaklanan vizyonu, küresel düzeyde kültür sektörünü güçlendirmek için tekrarlanabilir bir model sunmaktadır.

Direktörüne göre, ağıın geleceği uzun vadede değil, Kolombiyalı sanat topluluğunda bir zihniyet değişikliğini pekiştirmek amacıyla yakın gelecekte planlanmaktadır. Amaç, bağlantı köprüleri kurmak ve dayatmak yerine teklif etme bakış açısıyla bakmaktır. Ekonomik ve sosyal zorluklara karşı bu iddialı ve dirençli yaklaşım, projenin özünü ve ana dersini oluşturmaktadır. Red Meraki'nin felsefesi, sınırların dışsal değil, içsel olduğunu ve sanatsal alanın dönüşümünün nihayetinde aktörlerinin kendi değerlerini ve toplumdaki rollerini yeniden tanımlama yeteneğine bağlı olduğunu hatırlatmaktadır.

FOTOĞRAF: RED MERAKI / ANDRÉS MELCHOR
PHOTOGRAPHY BY RED MERAKI / ANDRÉS MELCHOR

Implications for the Artistic and Cultural Context

Although Red Meraki has had a formative impact in Colombia, especially on the child population and in training independent artists, its strategic proposal has relevance that transcends national borders. Cruz's vision, focused on openness, proactivity, and interdisciplinary collaboration, offers a replicable model for strengthening the cultural sector globally.

The network's future, according to its director, is not projected for the long term but for the immediate future, with the aim of consolidating a change in the mindset of the Colombian artistic community. The goal is to build bridges of connection and to view things from a perspective of proposing, not imposing. This assertive and resilient approach to economic and social challenges constitutes the core of the project and its main lesson. The philosophy of Red Meraki is a reminder that boundaries are not external but internal, and the transformation of the artistic field ultimately depends on the ability of its actors to redefine their own worth and their role in society.

FOTOĞRAF: RED MERAKI / UMA CRUZ
PHOTOGRAPHY BY RED MERAKI / UMA CRUZ

Hafızasız Bir Sanatın Riski

Dansta Yaratımı
Yeniden İnşa Etmek

The Risk of Art Without Memory

Reconstructing
Creation in Dance

Iván David Gaitán Paredes
16 Eylül 2025 / September 16, 2025

This article argues that the lack of documented creative processes in contemporary dance is a threat to the art form's evolution. It advocates for a new culture of documentation.

Bu makale, çağdaş dansta yaratıcı süreçlerin belgelenmemesinin, sanat formunun evrimi için bir tehdit olduğunu savunuyor ve yeni bir belgeleme kültürü oluşturulmasını öneriyor.

CANVA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

Çağdaş dansın dinamik evreninde, yaratıcılık genellikle kendiliğinden bir eylem, harekete dönüşen bir ilham kıvılcımı olarak algılanır. Ancak koreograflar ve dansçılar için yaratım aslında titiz bir bedensel araştırma sürecidir, yani bedenın mekan, zaman ve nesnelerle nasıl etkileşime girdiğine dair sistematik bir keşiftir. Bir hareket dağarcığı ve kendi başına bir eser inşa eden bu süreç, dans sanatının temelini oluşturur. Buna rağmen, bu metodolojilerin kapsamlı bir şekilde belgelenmesinde endişe verici bir eksiklik vardır; bu boşluk, "araştırma-yaratıcı hafızanın" gelişimini sınırlamakta ve disiplinin geleceğini tehlikeye atmaktadır.

In the dynamic universe of contemporary dance, creativity is often perceived as a spontaneous act, a spark of inspiration that manifests in movement. However, for choreographers and dancers, creation is in fact a rigorous process of bodily research, a systematic exploration of how the body interacts with space, time, and objects. This process, which builds a movement vocabulary and a work in itself, is the foundation of dance as an art form. Despite this, there is an alarming lack of thorough documentation of these methodologies, a gap that limits the evolution of the "research-creative memory" and endangers the very future of the discipline.

Somut Metodolojilere Duyulan Aciliyet

Defterlerin, eskizlerin ve notaların yaygın olduğu diğer sanatların aksine, dansın yaratım süreci tarihsel olarak hafıza, sezgi ve sözlü aktarıma dayanmaktadır. Bu durum ona benzersiz ve geçici bir karakter verse de, aynı zamanda onu soyut ve iletilmesi zor hale getirir. Mesele, yaratımı bir matematiksel formüle dönüştürmek değil, genç yaratıcıların kendilerini içine daldırabilecekleri daha net ve somut araçlar yaratmaktır.

Öncekilerin omuzlarında analiz edebilen, eleştirebilen ve en önemlisi yeni eserler inşa edebilen yeni bir koreograf ve dansçı nesline ihtiyacımız var. Sağlam bir belgeleme olmadan, her yeni yaratıcı tekerleği yeniden icat etmeye zorlanır; bu hem yorucu hem de çoğu zaman gereksiz bir çabadır. Süreçleri ve keşifleri erişilebilir değilse, bir sanat topluluğu nasıl büyüyebilir?

The Urgency for Tangible Methodologies

Unlike other arts where notebooks, sketches, and scores are common, the creative process in dance is historically based on memory, intuition, and oral transmission. While this gives it a unique and ephemeral character, it also makes it intangible and difficult to communicate. It's not about making creation technical, turning it into a mathematical formula, but about creating clearer and more tangible tools for young creators to immerse themselves in it.

We need a new generation of choreographers and dancers who can analyze, critique, and, most importantly, build upon the shoulders of those who came before. Without solid documentation, every new creator is forced to reinvent the wheel, an exhausting and often unnecessary effort. How can an artistic community grow if its processes and discoveries are not accessible?

Yaratım metodolojileri, incelendiğinde ve belgelendiğinde, modern dans tekniklerinin ortaya çıkmasında kilit rol oynamıştır. Martha Graham gibi yaratıcılar, kasılma ve gevşemeyi itici ilkeler olarak araştırarak, duygusal ve dramatik temelli bir hareket yöntemi oluşturmuşlardır. Benzer şekilde, Merce Cunningham çalışmalarını rastgelelik ve dansın özerkliği üzerine odaklamış ve José Limón hareketi ağırlık ve nefes temelinde keşfetmiştir. Bu koreograflar sadece eserler yaratmakla kalmamış, aynı zamanda günümüze kadar öğretilen ve tartışılan hareket dağarcıklarının temellerini atmış, gelecek nesillerin sadece kopyalamasına değil, aynı zamanda fikirlerini genişletmesine de olanak sağlamışlardır.

Creative methodologies, when studied and documented, were key to the emergence of modern dance techniques. Creators like Martha Graham investigated contraction and release as driving principles, establishing a movement method with an emotional and dramatic foundation. Similarly, Merce Cunningham focused his work on chance and the autonomy of dance, and José Limón explored movement based on weight and breath. These choreographers not only created works but also laid the groundwork for movement vocabularies that are taught and discussed to this day, allowing future generations to not only replicate but also expand on their ideas.

Metottan Parçalanmaya: Çağdaş Dans

Ancak çağdaş sanatın yükselişi, bu yapılandırılmış yöntemlere yönelik bir eleştiri getirmiştir. Twyla Tharp gibi sanatçılar, miras alınan formları sorgulayarak türlerin melezleşmesini ve yerleşik kurallardan kurtulmayı hedeflemişlerdir. Bu keşif, koreografların "tarzlardan" kurtulup kavram ve kişisel araştırmaya odaklanmalarını sağladığı için gerekli bir adımdı ve sınırsız olasılıklar yelpazesi açtı. Ancak aynı zamanda, kavramsal özgürlüğe olan bu arayış, süreçlerin belgelenmesi ve aktarımındaki titizliğin kaybolmasına yol açtı.

Postmodern Sanatın İkilemi

Postmodern dans, her hareketin geçerli olduğu fikrini benimseyerek ve dansı anlatımından veya teknik virtüözlüğünden arındırarak, metottan uzaklaşmayı derinleştirmiştir. Postmodern sanat, yenilenme için hayati önem taşıyan yapıbozum ve metinlerarasılığı kutlar. Ancak bu özgürlük, bazen kendisinden önce gelen araştırma süreçlerinin unutulmasına yol açmıştır. Sorun sanatın kendisi değil, bu felsefenin genellikle eskiden yapılan zengin keşiflerin unutulmasına nasıl yol açtığıdır. Bu durum, genç yaratıcıların "araştırma-yaratıcı hafızaya" net bir erişimlerinin olmaması nedeniyle, ya zaten keşfedilmiş olanı yeniden icat etme ya da daha da kötüsü, mümkün kılan süreçlerin derinliğinden ve titizliğinden yoksun eserler üretme riski taşıdıkları bir kuşak uçurumu yaratmıştır.

CANVA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

From Method to Fragmentation: Contemporary Dance

However, the rise of contemporary art brought with it a critique of these structured methods. Artists like Twyla Tharp questioned inherited forms, seeking a hybridization of genres and a liberation from established rules. This exploration was a necessary step, as it allowed choreographers to shed "styles" to focus on concept and personal research, opening a range of unlimited possibilities. But at the same time, this search for conceptual freedom led to a loss of rigor in the documentation and transmission of processes.

CANVA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

The Dilemma of Postmodern Art

Postmodern dance, by embracing the idea that any movement is valid and by stripping dance of its narrative or technical virtuosity, deepened this distancing from method. Postmodern art celebrates deconstruction and intertextuality, which is vital for renewal. But this freedom has at times led to an amnesia of the research processes that preceded them. The problem is not the art itself, but how this philosophy often results in the forgetting of the rich explorations that used to be carried out. This has created a gap between generations, where young creators, without clear access to the "research-creative memory," run the risk of reinventing what has already been discovered or, even worse, of producing works that lack the depth and rigor of the processes that made them possible.

CANVA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

Dansın Geleceği: Açık Bir Diyalog

Çözüm, tek bir yöntemi dayatmak değil, sürece en az sonuç kadar değer veren bir belgeleme kültürünü teşvik etmektir. Metodolojiler katı olmak zorunda değildir; dansın kendisi kadar çeşitli olabilirler. Bir eseri tanımlayan hipermetinleştirme ve eylemlerin ve nesnelerin birbiriyle ilişkisi üzerine hareket defterleri, doğaçlama günlükleri, prova kayıtları ve hatta detaylı notlar şeklinde ortaya çıkabilirler.

Genç yaratıcılara bu araçları vererek, onlara kendi keşiflerinde gezinmeleri için bir harita sunuyoruz. Birinin deneyiminin bir sonrakinin başlangıç noktası haline geldiği bir öğrenme topluluğunu teşvik ediyoruz. Sanatsal yaratımın sürekli olarak önemsizleştirilme veya göz ardı edilme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu bir dünyada, metodolojilerimizi belgelemek bir direniş ve koruma eylemidir. Bu, dansın bir sanat formu ve bir bilgi alanı olarak gelişmeye, büyümeye ve en önemlisi hatırlamaya devam etmesini sağlamanın tek yoludur.

The Future of Dance: An Open Dialogue

The solution is not to impose a single method, but to foster a culture of documentation that values the process as much as the final result. Methodologies don't have to be rigid; they can be as diverse as dance itself. They could manifest in movement notebooks, improvisation journals, rehearsal recordings, or even detailed annotations on the hypertextualization and interrelation of actions and objects that define a work.

By giving young creators these tools, we are giving them a map to navigate their own explorations. We are fostering a learning community where one's experience becomes the starting point for the next. In a world where artistic creation is in constant danger of being trivialized or ignored, the documentation of our methodologies is an act of resistance and preservation. It is the only way to ensure that dance, as an art form and a field of knowledge, continues to evolve, grow, and, most importantly, remember.

Belgeleme,
yaratıcı süreçleri
potansiyelize
etmemizi sağlar.

Documentation
allows us to
potentiaize
creative
processes.

Çağdaş Dansın Yeni Perspektifleri: Gelenek ve Deney Arasında

New Perspectives in Contemporary Dance: Between Tradition and Experimentation

CANVA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

Çağdaş dans, klasik ve modern mirası teknoloji, sosyal temalar ve mekânsal deneyle birleştirerek, geleneği yeniden yorumlayan ve izleyiciyi yenilikçi biçimlerle etkileyen performanslar yaratır.

Contemporary dance merges classical and modern legacies with technology, social themes, and spatial experimentation, creating innovative performances that reinterpret tradition while engaging audiences in new, dynamic ways.

Nina Kowalski
29 Ağustos 2025 / August 29, 2025

Çağdaş dans, klasik balenin titizliği ile 20. yüzyıl modern dansının devrimci ifade gücü üzerine inşa edilmiş sağlam bir mirasın üzerinde sürekli bir evrim geçirmiştir. Jean Coralli ve Jules Perrot'un Giselle (1841) gibi büyük Avrupa Romantik balelerinden, Martha Graham'ın Appalachian Spring (1944) gibi ikonik eserlerine kadar, sürekli olarak yeni ifade biçimleri ve hareketin genişletilmesi arayışı gözlemlenmektedir. Bu tarihi dönüm noktaları, yalnızca teknik ve stil standartlarını belirlemekle kalmamış, çağdaş dansın bedensellik ve sahne anlatısının sınırlarını sorgulayıp yeniden tanımlayabilmesi için kavramsal temelleri de atmıştır.

Avrupa çağdaş sahnesinde koreograflar ve topluluklar, tiyatro, görsel sanatlar, deneysel müzik ve teknolojiyi dahil ederek disiplinler arası bir bakış açısıyla dansa yaklaşmaktadır. Örneğin, Birleşik Krallık'tan Wayne McGregor, koreografiye yapay zekâ ve nörobilimi entegre ederek zihin, beden ve sahne mekânı arasındaki ilişkiyi sorgulayan eserler yaratmıştır. Teknolojik deneyime açıklık, geçmiş reddetmek anlamına gelmez; aksine onunla sürekli bir diyalog içerisinde. Klasik disiplin veya Graham tarzı ifadelerden ilham alan hareketler yeniden yorumlanmakta, parçalanmakta ve yeni diller yaratmak için yeniden birleştirilmektedir.

Yeni perspektifler, mekân ve zamansallık keşiflerinde de kendini göstermektedir. Hofesh Shechter veya Anne Teresa De Keersmaeker gibi koreograflar, terkedilmiş fabrikalardan kentsel ortamlara kadar geleneksel olmayan mekânlarla çalışarak dansı tiyatroların dışına taşımış ve izleyicilerin eseri farklı açılardan deneyimlemesine olanak sağlamıştır. Bu mekânsal genişleme, 20. yüzyılın başında dansı doğayla ve hareket özgürlüğü ile bağlamayı amaçlayan Isadora Duncan'ın deneylerini anımsatmaktadır; Duncan, akademik balenin biçimsel kısıtlamalarına meydan okumuştur.

CANVA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

Contemporary dance has undergone constant evolution, building upon a solid legacy rooted in both the precision of classical ballet and the revolutionary expressiveness of 20th-century modern dance. From the great European Romantic ballets, such as Giselle (1841) by Jean Coralli and Jules Perrot, to iconic works by Martha Graham like Appalachian Spring (1944), there has been a continual search for new forms of expression and the expansion of movement. These historical milestones not only defined technical and stylistic standards but also laid the conceptual foundations for contemporary dance to question and redefine the boundaries of corporeality and stage narrative.

In the contemporary European scene, choreographers and companies approach dance with an interdisciplinary perspective, incorporating elements of theater, visual arts, experimental music, and technology. For example, Wayne McGregor in the United Kingdom has explored integrating artificial intelligence and neuroscience into choreography, creating works that question the relationship between mind, body, and performance space. This openness to technological experimentation does not reject the past; rather, it engages in a constant dialogue with it. Movements inspired by classical rigor or Grahamian expressiveness are reinterpreted, fragmented, and recombined to create new languages.

New perspectives are also evident in the exploration of space and temporality. Choreographers such as Hofesh Shechter and Anne Teresa De Keersmaeker have worked with unconventional spaces—from abandoned factories to urban environments—taking dance outside traditional theaters and allowing audiences to experience the work from multiple angles. This spatial expansion recalls, in a way, the experiments of Isadora Duncan, who at the beginning of the 20th century sought to connect dance with nature and freedom of movement, challenging the formal constraints of academic ballet.

Anlatı ve tema açısından, çağdaş dans günümüzde sosyal ve politik düşünceye olan bağlılığını yansıtmaktadır; kimlik, kolektif hafıza ve güncel meseleler araştırılmaktadır. Avrupa'daki son prodüksiyonlar, göç, çevre krizi veya cinsiyet eşitsizliği gibi konuları ele almış ve bedeni sözsüz iletişim aracı olarak kullanmıştır. Bu yaklaşım estetik boyutu azaltmaz, aksine zenginleştirir ve klasik balenin ve modern dansın gücünün hem teknikte hem de evrensel duyguları iletme ve etkileme kapasitesinde yattığını hatırlatır.

Ayrıca, türler ve disiplinler arasındaki hibritleşme artmakta; çağdaş dans, performans sanatı, enstalasyon ve elektronik müzikle diyalog kurabilmektedir. Bu açıklık, izleyicinin pasif bir gözlemci değil, performans deneyiminin bir katılımcısı olduğu yeni duysal ve duygusal katılım biçimlerinin arayışını yansıtmaktadır. Bu deneysel yaklaşım, yaratıcılık sürecinde rastgelelik ve disiplinler arası işbirliğinin temel olduğu Merce Cunningham'ın koreografik laboratuvarlarında kök bulmaktadır.

Sonuç olarak, çağdaş dansın yeni perspektifleri, gelenekle sürekli bir diyalog üzerine inşa edilmiştir. Klasik balenin ve modern dansın mirası, yeniden yorumlandığında ve genişletildiğinde çağdaş meseleleri keşfetmeyi ve hareket ile anlatının sınırlarını genişletmeyi sağlayan teknik ve kavramsal bir sözlük sunmaktadır. Teknoloji entegrasyonu, mekânsal deney, sosyal angajman ve disiplinler arası hibritleşme, dinamik ve çoğulcu bir sahne yaratmaktadır. Bu bağlamda, çağdaş dans, Giselle veya Appalachian Spring gibi tarihî eserlerin anısını korumakla kalmayıp sürekli kendini yeniden icat ederek beden, zihin ve toplum arasında yeni güzellik, düşünce ve bağlanma biçimleri sunmaktadır.

CANVA AÇIK KAYNAKLI GÖRSEL
OPEN SOURCE CANVA IMAGE

In terms of narrative and theme, contemporary dance today reflects a commitment to social and political reflection, exploring identity, collective memory, and contemporary issues. Recent European productions have addressed topics such as migration, environmental crisis, and gender inequality, using the body as a nonverbal communication tool. This approach does not diminish the aesthetic dimension but enriches it, reminding us that the power of classical ballet and modern dance lay in both technique and the ability to move and communicate universal emotions.

Additionally, there is an increasing hybridization of genres and disciplines, allowing contemporary dance to dialogue with performance art, installation, and electronic music. This openness reflects a search for new forms of sensory and emotional engagement, where the audience is not a passive observer but a participant in the performance experience. This experimental approach finds roots in Merce Cunningham's choreographic laboratories, where randomness and interdisciplinary collaboration were fundamental to the creative process.

In conclusion, the new perspectives of contemporary dance are built on a constant dialogue with tradition. The heritage of classical ballet and modern dance provides a technical and conceptual vocabulary that, when reinterpreted and expanded, allows exploration of contemporary issues and expands the limits of movement and narrative. The integration of technology, spatial experimentation, social engagement, and disciplinary hybridization shapes a dynamic and pluralistic landscape. In this context, contemporary dance not only preserves the memory of historical works such as Giselle or Appalachian Spring but also constantly reinvents itself, offering new forms of beauty, reflection, and connection between body, mind, and society.

Dans Toplulukları ve Tiyatrolar için Özel Hizmetler

Kapsamlı Teknik Prodüksiyon:

- Her mekâna uyarlanmış sahne kurulumu ve sökümü, ışıklandırma ve ses sistemi.
- Provalar ve gösteriler sırasında profesyonel teknik destek.
- Koreografiye özel rigging, sahne mekanikleri ve özel efekt koordinasyonu.
- Görsel-ışitsel ekipman yönetimi ve performansların canlı yayın takibi.

Özelleştirilmiş Konaklama:

- Dans gruplarına uygun otel veya daire rezervasyonları.
- Uzun süreli provalar veya sanatçı rezidansları için esnek paketler.

Ulusal ve Uluslararası Ulaşım:

- Dansçıları, teknik ekipman ve sahne malzemelerinin güvenli taşınması.
- Uçuş, tren, otobüs ve yerel ulaşım koordinasyonu.
- Turne veya bireysel gösteri programlarına göre özel hizmetler.

Ek Hizmetler:

- Lojistik ve turne planlama danışmanlığı.
- Sanatçıların ihtiyaçlarına uygun ikram ve beslenme koordinasyonu.
- Ulusal ve uluslararası gösteriler için sigorta ve izin yönetimi.

Çünkü Dansı Anlıyoruz:

Hizmetlerimiz, toplulukların ve tiyatroların gerçekten önemli olana—sanata—odaklanabilmesi için tasarlanmıştır.

Comprehensive Technical Production:

- Stage setup and dismantling, lighting, and sound adapted to any venue.
- Professional technical support during rehearsals and performances.
- Coordination of rigging, stage machinery, and special effects tailored to choreography.
- Management of audiovisual equipment and live streaming of performances.

Customized Accommodation:

- Hotel or apartment bookings adapted for dance groups.
- Flexible packages for extended rehearsals or artistic residencies.

National and International Transport:

- Safe transfer of dancers, technical equipment, and stage sets.
- Coordination of flights, trains, buses, and local transport.
- Tailored services according to tour itineraries or individual performances.

Additional Services:

- Logistics and tour planning consultancy.
- Coordination of catering and nutrition tailored to artists' needs.
- Management of insurance and permits for national and international performances.

Because We Understand Dance:

Our services are designed so companies and theaters can focus on what truly matters—the art itself.

Specialized Services for Dance Companies and Theaters

<https://www.ftsluxury.org/>

Telefon: +90 312 439 68 04 – 05

Whatsapp: +90 554 569 24 73

Email: info@ftsluxury.org

Adres: Güzeltepe Mah. Alper Cad. No: 14/9 06540 Çankaya/Ankara/Türkiye

Kaçırılmayacak Program

FOTOGRAF: SOLODANS
PHOTOGRAPHY BY SOLODANS

KOREOGRAFİ: Efe Colak KOREOGRAFİ ASİSTANI: Gülce Güçer Selin Doğan DRAMATURG: Begüm Sarı

SES TASARIM: Berkan Başaran REPETİTÖR: Damla Şenses

DANSCILAR: Enda Kaya Ayda Eylül Sezer Gülce Güçer Irmak Altınırık Selin Doğan Venüs Tepe Yaşam Yalçın Zeynep Kocaman

